

Biz Bir Yudum Sevgi İle Doyuyoruz

– AhmetZeytinci · 01 Nisan 2017

Düşlerimizi bir sepete toplayıp
duygulanıp yazıyoruz...
Hayalleri kanatarak, geceleri parlatarak
Bazen mezar kazıyoruz
Bazen ezber bozuyoruz...

Vatan bizim, insan bizim
Bu şalvarlı, o kasketli, şu kasvetli
Yüreklere koyuyoruz.
Bazıları açlıktan ölüyor
Biz bir yudum sevgi ile doyuyoruz...

Millet de zannediyor ki
Şairlerin, bir eli yağ da, bir eli bal da...
Hele sen gönlünü derde bir sal da
Gözlerinin kan çanağına dönmesini beklemeden
Çiziktir bir yerlere bir şeyler...

Yağmurun şiirini yazmak için
Sabahın beşinde, yollarda ıslanıyoruz...
Bazen karıncaları
Bazen kelebekleri kıskanıyoruz...

Cephede ki siperleri
Özgürlük için kanıyor elleri
Yitip giden değerleri
Bazen açıp okuyoruz
Rüyalara sokuyoruz; hem de destursuz destursuz...

Hayatımız roman değil
Masal hikaye hiç değil; gerçeklerin bir parçası...
Bu düzen olursa hakça
Şair doğmadık amma
Duruşumuz olur mert, erkekçe...

Boşluklar var ara ara
Memlekette ve dünyada...
Soldan sağa bir...
Dünya'nın en güzel memleketi...
Bağırarak söyle!!!
T ü r k i y e...
Yukarıdan aşağıya uç...
Adem ile Havva'nın başlattığı en yüce duygu...
Sakin, ama içe işleyerek söyle...

Sevmek, sevmek, sevmek...